

ת"פ 49905/05 - מדינת ישראל נגד נאור ברוקס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49905-05 מדינת ישראל נ' ברוקס

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

נאור ברוקס ע"י ב"כ עוה"ד אריה שמאן

הנאשם

גזר דין - תוכן ביטול הרשעה

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של **התבטאות גזעניות במהלך אירוע ספורט**, לפי סעיף 15 לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח - 2008 (להלן - **חוק הספורט**). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1.5.2016, באצטדיון טדי, במהלך משחק בין קבוצות הדרוגל בית"ר ירושלים ובני סכנין, קרא הנאשם קריינות גזעניות "ሞות ערבים" וניסה לפגוץ ולהיכנס למגרש.

תסקיף

מהתסקיף שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 24, רווק, מתגורר בחולון ועובד בעסק משפחתי בתחום חשמל והשיפוצים במשך כ-4 שנים. שירות המבחן סקר את קורות חייו, מהן עולה כי סימן 12 שנות לימוד עם תעודה בגרות מלאה ותעודת חשמלאי מוסמך. בגיל המתאים התגיס לזכה לשירות צבאי חלקית כתכני נשק בחיל החימוש. לדברי הנאשם, הוא שוחרר לאחר שנה וחודשים עקב פצעה בידו. מרישומו הפלילי עולה, כי לנאשם אין עבר פלילי ומază האירוע, לא נפתחו לו תיקים חדשים. בהתייחס לעבירה בה הורשע, סיפר הנאשם כי נכח במהלך שהייתה סוערת מהרגיל. בשלב מסוים הצטרף להקל האוהדים בשירה בעלת תוכן פוגעני וגזעני כלפי האוכלוסייה הערבית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע צער וbosha מאופן התנהלותו ולקח אחריות מלאה על מעשייו, אף שיתף כי ביום בוחר מיזומתו שלא להיות נוכח במשחקים שעולמים להיות סוערים. שירות המבחן התרשם עוד, כי ההליך הפלילי היהו עברו הנאשם גורם מרתק ומרסן, لكن המליך להימנע מהרשעתו בדיון ולהטיל עליו 80 שעות של"ז.

טייעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מהד, ב"כ המאשימה סבר כי יש מקום להוtier את הרשעה על כנה ולאמצ את המלצה שירות המבחן לעניין השל"ז והטלת עונישה נלוית.

מайдן, הסניגור טען כי יש לאמצ את המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם.

קבעת מתחם העונישה - מתחם העונישה צריך להתיחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונישה הנוגנת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - חוק הספרוט נועד למנוע את תופעת האלים הנלוות לאירוע ספורט, הפוגעת הן בטוהר משחקי הספרוט, והן ביכולת לנצל אירוע ספרוט ללא אלימות ותוך שמירה על שלום הציבור, השחקנים, ועל כבודם של כל המעורבים באירוע. העובדה שבטי גזעני נכלל בחוק הספרוט מלמדת, כי "ביטוי גזעני", ולא במקורה, נחשב למעשה אלימות, גם אם מילולית. רבות נכתב על הקשר הישיר וההדווק שבין אלימות מילולית לבין אלימות פיזית. בהקשר זה מפנה לבש"פ 13/1896 בן אברהם נ' מ" (יום 18.4.2013): "לא לモתר לצין כי אלימות מילולית סופה באלים פיזית, או לכל הפלחות, נוצר חשד להגעה ליעד הבא, ובזאת במיוחד כשמקור השנאה הוא על רקע גזעני-לאומני". יש בדברים גזעניים פגיעה בכבוד האדם, בעקרון השווין ובעיקר, יש בכך כוור רב. מידת הפגיעה בערך המוגן בעניינו, נמוכה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר במעשה מתוכנן, שכן הנאשם ה策רף לקהל האודים בשירה גזענית ופגענית; הנאשם ביצע את המעשים כשהיה כבן 19, "בגיר צער" באופן חריג שיקול דעת המאפיין לעיתים קרובות צעירים, אך ברור ש策ר היה צריך להימנע מביצוע המעשים; עמדתי על הכיוון שבדברים, כאשר גם בירידה למגרש יש אלמנט של חומרה החורג ממילויים בלבד.

מדיניות העונישה הנוגנת - העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה עוון שהעונש המירבי עליה הוא עד שנתיים מאסר. העונישה הנוגנת עומדת על מאסר על-תנאי, של"ז וקנס. ר': ע"פ (ת"א) 15-10-19057 מ"י נ' דניאל (ימים 14.12.2015) שם אושר מתחם עונישה של עד שנות מאסר וגם ע"פ (י-ט) 24983-05-15 עשור נ' מ" (ימים 20.9.2015).

מתחם העונישה - לפיך, מתחם העונישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ועד מספר חדש של מאסר בפועל.

נסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה לפי סעיף 40ט'א לחוק העונשין - ניתן לחתך משקל לנסיבות הבאות שאין הקשורות ביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צער שזהו הסתבכותו הראשונה בפלילים; הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע המעשים והביע חרטה עמוקה; מאז האירוע בשנת 2016 לא נפתחו לו תיקים חדשים, והוא שומר על יציבות תעסוקתית בעסק המשפחת. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי היווה עבורי גורם מרתקע ומסמן גבולות. הוצגו לי מסמכים לגבי הקשרתו כחטלאי וכן לגבי מצבו הרפואי של ابوו של הנאשם, המושבת מעובודה בשל תאונות עבודה. בהתחשב בכך שמדובר בעסק משפחתי שבו הנאשם נוטל חלק, יש לכך משמעות לא

מבוטלת לעניין התוצאה.

אי הרשותה - בידוע, שעה שנמצא כי הנאשם ביצע את העבירות המוחסנות לו, יש להרשוועו. זה הכלל. אי-הרשותה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 96/2083 כתוב נ' מ"י (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשותה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשותה מבחינות שיקולי הענישה לחיד ולרבבים; השני, כאשר הנזק העולול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנسبות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 אבן נ' מ"י (מיום 4.2.2014) בפסקאות 6 ו-7. בעניינו מתקיים התנאי הראשון, שכן טיב העבירה, נסיבותיה הספרטניות וכן עצם סיוגה כעבירה עוון הנמצאת במדרג חמורה גמור יותר, מאפשר את ביטול הרשותה. אשר לתנאי השני - מדובר במעשה שבוצע ע"י אדם צעריר בראשית חייו. מהמסמכים שהוצגו לי וגם מהתסجيل עולה, כי לנאשם חלק משמעותי בעסק המשפחתי, הנוטן שירותים לגורמים שונים לרבות גורמים ממלתתיים. הנאשם הוא חשמלאי מורשה. סברתי, כי בשילוב נסיבות ביצוע העבירה, גילו הצעריר של הנאשם והיעדר עבר פלילי ותיקים שנפתחו עד היום, ובעיקר בהתחשב בעיסוקו, יש מקום לבטל את הרשעתו בדיון, מחשש כבד משקל, שהותרת הרשותה על כנה, עלול לפגוע בו יתר על המידה, לעתיד לבוא. אציין, כי בשני תיקי בית המשפט המחווז שהזכרתי לעיל הורשוועו הנאים, אך נסיבותיהם חמורות יותר ושונות ממה רצנו.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין יש למקם את הנאשם בחילוקו התחתון של מתחם הענישה.

לפיך, אני מחליט לבטל את הרשותה הנאשם ומטייל עליו את העונשים הבאים:

א. 80 שעות שירות לtoupperת הציבור (של"צ), אשר ירצו בעיריית חולון החל מיום 2.8.2020 ע"פ התוכנית

שהcin שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי א-קיום צו שלשל"צ באופן משבע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הרואי לרבות הרשותה והטלת מאסר בפועל;

ב. התחייב בסך 7,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי חוק הספורט במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם

شمושמות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שציינה, בית המשפט שיגזור את הדין
יהא חייב להחליט את ההתחייבות כknns.

ונoch נסיבותיו של המקירה, לא מצאתי להטיל רכיבי ענישה נוספים.

יש לשלווח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז تموز תש"פ, 08 يول 2020, במעמד הצדדים.

